

Герасимова Н.І.

магістрант,

Харківська державна академія культури

**«МАЙСТЕРНЯ МОЛОДОГО. ДРАМАТУРГ» ЯК ЗРАЗКОВА
МОДЕЛЬ ДРАМАТУРГІЧНОЇ ШКОЛИ ТА ДЖЕРЕЛО
ЗАПРОВАДЖЕННЯ СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ
ДРАМАТУРГІЇ НА ПРОФЕСІЙНІЙ СЦЕНІ**

У 2018 році Молодий театр оголосив про відкриття нового проекту та запропонував усім бажаючим подати заявку на участь у освітньому теоретично-практичному курсі «Майстерня Молодого. Драматург», який мав на меті надання молодим драматургам необхідних знань, які б відповідали вимогам сучасного професійного театру.

У цьому випадку Молодий позиціонував себе не стільки як навчальна установа, а як репертуарний театр, який може вплинути на рівень якості творів та забезпечити їх подальше функціонування, адже кінцевою метою майстерні було написання однієї повноцінної драми, яка буде втілена на сцені театру.

Вступ до майстерні відбувався на конкурсній основі та проходив у 2 тури. На першому турі учасникам було запропоновано написати тестове завдання, у якому вони на 5 сторінках мали написати історію на запропоновану тему. Другий тур складався із співбесіди з майбутніми лекторами та представниками театру. На основі результатів обох турів було відібрано 6 авторів, які й стали учасниками освітньої програми.

Навчання поділено на 4 семестри-блоки, матеріали яких побудовані за принципами наступності на напряму пов'язані один з одним. Перший блок присвячений теоретичній частині творчості драматурга і складається з лекцій, майстер-класів та тренінгів. Основним предметом блоку є технологія драми та живе художнє слово, які подають інформацію про основні елементи та принципи побудови та написання твору.

Другий блок присвячений теоретико-практичним питанням і є прямим переходом до написання власного твору. Увага цього блоку зосереджена на технології драми та теорії сучасної режисури, складається в основному з майстер-класів, тренінгів та практикумів.

Третій блок присвячується практичній частині, тобто саме у цей період учасники приступають до написання п'єс, які будуть представлені під час читок. Під час цього блоку основним інструментом стають знання, отримані у попередніх блоках та додаткова робота з кураторами. Також у цей період вводяться додаткові бонус-класи, які пов'язані не тільки з драматургічною діяльністю, але й з усіма аспектами, з якими автор може зіткнутись у театральному процесі: психологія, авторське право, журналістика, співпраця з літературними агентами та завідуючими літературною часткою.

Четвертий блок є завершальним і саме у цей період проходить презентація напрацювань – фінальна читка. На презентацію були запрошені усі лектори майстерні, а також режисери, драматурги та завідувачі літературною часткою столичних театрів. У кінці кожного дня по завершенню показу відбувались обговорення результатів з учасниками, акторами та режисерами.

Також хорошою практикою для учасників стала можливість відвідування репетицій та безкоштовне відвідування вистав. На нашу думку, це стало хорошим доповненням до теоретичної та теоретично-практичної частини курсу, адже вони були напряму пов'язані з предметами, які викладались (теорія режисури та основи майстерності актора). Таким чином, учасники могли бути не тільки слухачами, але й з першого місяця могли спостерігати за практичним використанням теоретичних засад.

Зміст початкового курсу для учасників майстерні фокусується на написанні твору, що слідує, використовує та в кінцевому підсумку оцінюється за принципами оригінального походження драматургії. Зміст освіти та кінцева мета курсу була пов'язана безпосередньо з драматургічними елементами, такими як єдність, причина та наслідок, структура сюжету та інші ознаки традиційних складових драми.

Таким чином, можна сказати, що побудова програми майстерні та її позиціонування є майже ідеальною моделлю драматургічної школи. Це виражається у наявності усіх потрібних елементів для повноцінного розуміння структури твору, безпосереднього процесу створення та функціонування на сцені.

Позитивними елементами є постійне спілкування з професіоналами театрального та драматургічного мистецтва, глибоке розуміння театральної сфери, можливість проаналізувати результати своєї роботи не тільки у кінці курсу, але і впродовж усього навчання. Також

важливим елементом мотивації автора та розвитку репрезентації сучасної драматургії на українській сцені є входження робіт учасників майстерні до репертуару театру.

Цікавим, та водночас контроверсійним, є факт роботи драматургів на базі одного театру. З одного боку, це позитивно впливає на розвиток драми, адже хоча б одна з п'єс гарантовано входить до репертуару. З іншого боку, базування у одному з театрів впливає на манеру письма та на кінцевий продукт, адже взаємодія з режисерами та акторами театру під час апробації п'єси «підлаштовує» її під стандарти певного театру та можливості певних акторів.

Герич К.І.

аспірант,

Київський національний університет

будівництва та архітектури

ПРИНЦИПИ АРХІТЕКТУРНОГО ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ЦЕНТРІВ ЗАЙНЯТОСТІ

Інноваційний центр зайнятості – новий типологічний об'єкт, що змінює структуру адміністративної будівлі центру зайнятості, додавши їй нові функції (виробнича, навчальна, обслуговуюча, побутова, житлова тощо), утворивши при цьому новий тип будівлі центру зайнятості, що потенційно має здатність «миттєво забезпечувати» населення роботою за допомогою широкого спектру функцій [1, с. 24].

Архітектурне вирішення комплексу інноваційного центру зайнятості повинно відповідати певним вимогам: задовольняти потреби працівників та безробітних, створювати комфортне середовище для праці та відпочинку. Для задоволення цих та інших вимог автором розроблено п'ять принципів, що являються основними для архітектурної організації інноваційних центрів зайнятості.

Першим є принцип комплексного архітектурно-містобудівного рішення, що полягає у створенні багатофункціонального, самодостатнього архітектурно-містобудівного об'єкту, який буде єдиним архітектурним ансамблем із чіткою функціональною та композиційною